

ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐκέρδιζε διακοσίας περίπου χιλιάδας φράγκων.

Ὁ ἀντίπαλός του, παίκτης ὥρατος καὶ φυσιογνωμίας συμπαθητάτης, ἐφαίνετο ὡς μὴ αἰσθανόμενος ὅτι τὰ χρήματα ἐκεῖνα εἶχον ἐξέλθει τῶν θυλακίων του. Πολλοὶ περιστοίχιζον τοὺς δύο παίκτας, θαυμάζοντες τὴν ἐπίμονον τύχην τοῦ κόμητος καὶ τὴν ἀδιαφορίαν μεθ' ἧς ὁ ἀντίπαλός του ἔχανε τὰ λουδοβικικά του.

Μεταξὺ τῶν ἐκεῖ παρευρισκομένων, νεανίας τῆς ἐθεώρει ἀπληστώως τὸ πρὸ τοῦ κόμητος δὲ Φερουζὸλ χρυσίον. Ἦσθάνετο ἐνίοτε ἀκουσίας φρικιᾶσεις, τὸ πρόσωπόν του ἦτο ὠχρόν, οἱ χαρακτῆρές του ἐλαφρῶς συνεσταλμένοι καὶ σταγόνες ἰδρώτος ἀνεφαίνοντο ὡς μαργαρίται ἐπὶ τῶν κροτάφων του. Δεκάτην ἤδη φορὰν ἐθεώρει μὲ βλέμματά πόθον τὸν πρὸ αὐτοῦ θησαυρόν, ὅτε τίς ἐπέθηκε χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὄμου του· συγχρόνως δὲ φωνὴ ἐμπαικτικὴ ἔλεγε μεγαλοφώνως :

— Καυμένε Μάξιμε, βλέπεις πῶς δὲν χάνεις μόνον σὺ. Ἐὰν ὁ κόμης δὲ Φερουζὸλ ἔχει ἐνώπιόν του βουνὰ χρυσᾶ, τὰ βουνὰ αὐτὰ τὰ ἤγειρε δι' ἐξόδων του καὶ λίαν εὐγενῶς ὁ φίλος μας Μαζερὸλ.

— Τὸ βλέπω, ἀπήντησε στενάχας ἀσθενῶς ἐκεῖνος, ὃν ἐκάλεσε Μάξιμον.

— Διόλου δὲν εἶσαι φαιδρός, φίλε μου, εἶπεν ὁ συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ, ὅστις εἶχεν ἀκούσει τὸν στεναγμόν ὃν ἐξέφερε. Χάνει καὶ ὁ Μαζερὸλ, ἀλλὰ μὲ πολλὴν ἀδιαφορίαν.

Ὁ Μάξιμος ἐστράφη καί :

— Ἀπατάσαι, εἶπεν, Μαζέ· δὲν μὲ μέλει διὰ τὰ ὀλίγα χαρτονομίσματα, τὰ ὅποια ἔχασα· ἄλλα πράγματα μὲ ζαλίζουν.

— Ὅπως ἀγαπάτε, εἶπεν ὁ Μαζέ.

Καὶ ἀπεμακρύνθη τοῦ Μάξιμου, ὅστις ἐξηκολούθει θεωρῶν τοὺς δύο παίκτας. Ἀλλόκοτος συγκίνησις εἰσέλαυνεν εἰς τὴν καρδίαν του, ἣν προσεπάθει ν' ἀποκρύψει.

Τὸ ἐκκερμέες τῆς αἰθούσης ἐσήμανε τὴν ἐνδεκάτην. Ὁ Μάξιμος ἀνεσκίρτησεν ἀκουσίως καὶ ἔκαμε κίνημα, ὅπως ἀναχωρήσῃ· ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν τραπέζιτικῶν γραμματίων, ἅτινα εὕρισκοντο ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐνώπιον τοῦ κόμητος.

— Ἐνδεκα ὥραι ! ἀνέκραξεν ὁ κύριος δὲ Φερουζὸλ.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ Μαζερὸλ.

— Μεθ' ἡμίσειαν ὥραν πρέπει ν' ἀναχωρήσω, προσέθετο ὁ κύριος δὲ Φερουζὸλ· ἂν θήτετε λοιπόν, ἄς αὐξήσωμεν τὰ ποσὰ τοῦ παιγνιδίου.

— Ὅπως θέλετε.

Καὶ τὸ παιγνίδιον ἐπανελήθη μετὰ περισσοτέρας ζωηρότητος. Ἀλλ' ἡ τύχη πάντοτε ἐδείκνυτο εὖνους τῷ κυρίῳ δὲ Φερουζὸλ καὶ ὁ κόμης ἐκέρδιζε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν 250,000 φράγκων.

— Διακόσια πενήντα χιλιάδες φράγκων ! ἐψιθύρισε ὁ Μάξιμος, καὶ ἀποχαιρετίσας τὸν Μαζέ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς λέσχης τῶν «Ἀρικό».

Ἦθελα νὰ ἤξευρα τί ἔχει ἀπόψε ὁ Μάξιμος, εἶπεν ὁ Μαζέ πρὸς τὸν παρακαθήμενόν του, δὲν παρετηρήσατε πόσον ἦτο ἀφηρημένος ;

— Μάλιστα· ἦτο καὶ ὠχρός· μήπως ἔπαίξεν ;

— Ναί, μαζὺ μου.

— Καὶ ἔχασε ;

— Μάλιστα.

— Πολλά ;

— Ὅχι, μερικὰ χιλιοφράγκα.

— Λοιπὸν δὲν θὰ εἶνε πλούσιος ὁ Μάξιμος αὐτός διὰ νὰ ἐνοχλῆται ἀπὸ τέτοια μικρὰ πράγματα.

— Δὲν τὸ ἤξεύρω.

— Ἀλλ' ἐπειδὴ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ τοῦ νέου, ἐπεθύμουν νὰ μάθω, ἂν τὸν γνωρίζετε.

— Ὡ ! πολὺ ὀλίγον.

— Δὲν ἔχει ἄλλο ὄνομα ἀπὸ τὸ «Μάξιμος».

— Δὲν τὸν γνωρίζω μὲ ἄλλο ὄνομα.

— Ἀφοῦ δὲν εἶνε πλούσιος, δὲν ἐννοῶ πῶς ἐγένετο δεκτός εἰς τὴν λέσχην μας. Ποῖος τὸν εἰσήγαγεν ;

— Ὁ μαρκήσιος δὲ Βοννεῖλ.

— Ἀ, τότε ἀλλάζει. Τοιοῦτος ἀνάδοχος παρέχει πᾶσαν ἐγγύησιν.

Ἐνῷ τοιουτοτρόπως ἐλάλουν περὶ αὐτοῦ, ὁ Μάξιμος κατέβαινε τὴν μεγαλοπρεπῆ κλίμακα τῆς λέσχης. Ἦτο δὲ τότε ἀφηρημένος, ὥστε δὲν εἶδε τινὰ πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον καὶ προσέκρουσεν ἐπ' αὐτοῦ.

— Ὅστις διὰ βόλο ! ἀπρόσεκτε ... Μπα ! εἶσαι σὺ ;

— Κάρολε !

— Καὶ ποῦ πηγαίνεις ;

— Ποῦ ; τὸ γνωρίζεις.

— Ὁδὸς Παυῆν ;

— Ναί, πρέπει νὰ ἦμαι ἐκεῖ τὸ μεσονύκτιον.

— Πήγαίνε, ἔσο εὐτυχής, ἀφοῦ σὲ ἀγαπᾷ. Ἀλλά... τί νέα ἀπὸ πάντων ;

— Τίποτε, τὰ ἔχασα ὅλα.

— Τὰ χρήματα τῆς ἀποκαταστάσεώς σου ;

— Μέρος αὐτῶν.

— Δὲν ἔκαμες καλὰ.

— Ἦξεύρεις ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ κάμνω δι' ἐκείνην... πάντοτε ἐλπίζει κανεὶς... καὶ μοῦ χρειάζονται πολλὰ πράγματα διὰ νὰ τολμήσω νὰ...

— Ναί, τὸ γνωρίζω. Λοιπὸν τίποτε ἄλλο νέον ἀπὸ πάντων.

— Εἶνε καὶ ἄλλο. Ὁ κόμης δὲ Φερουζὸλ, μέλος τῆς λέσχης, τὸ ὅποιον δὲν ἐγνωρίζω, ἐκέρδιζε μεγάλα ποσὰ, ἄνω τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων φράγκων. Καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν χρημάτων αὐτῶν, μοῦ εἶπον, διότι εἶνε πολὺ πλούσιος· τόσον πλούσιος, ὥστε δύναται μετὰ τόσον μεγάλη κέρδη, νὰ διακόψῃ ἀποτόμως τὸ παιγνίδιον καὶ νὰ φύγῃ, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὸν μεμφθῇ διὰ τὴν τοιαύτην διαγωγήν του.

— Διατί ὁμιλεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀφοῦ δὲν γνωρίζεις τὸν κόμητα ;

Ὁ κύριος δὲ Φερουζὸλ προεῖπεν ὅτι θ'

ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς λέσχης τὴν ἐνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἀκριβῶς, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ κέρδος του.

— Εἶνε μόνος, ὁ κόμης ; ἠρώτησε ζωηρῶς ἐκεῖνος, ὃν ὁ Μάξιμος εἶχε καλέσῃ Κάρολον.

— Νομίζω ναί· ἀλλὰ σὲ ἀφίνω· βιάζομαι· καλὴν ἐντάμωσιν.

— Καλὴν ἐντάμωσιν· πηγαίνω ἐπάνω.

Ὡς εἶχεν εἶπει εἰς τὸν φίλον του, ὁ νεανίας ἐπορεύετο εἰς τὴν ὁδὸν Παυῆν καὶ ἡ ὁδὸς αὕτη ἀπέειχε πολὺ τῆς Μπουκσού-δ'Ανγκλάς.

Ὁ καιρὸς ἦτο ἐλεεινός· ἡ χιών ἐπιπτεν ἀφθόνως καὶ οἱ πόδες ἐβυθίζοντο ἐν αὐτῇ μέχρις ἀστραγάλων. Δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον οὐδὲ νὰ σκεφθῇ τις νὰ ἐνοικιάσῃ ἄμαξαν. Τὸ βαθὺ τῆς νυκτὸς σκότος μόλις διεσχίζετο ὑπὸ τῆς ὠχρᾶς λάμπειας τῶν φανῶν τοῦ ἀερίοφωτος, ἡ δὲ πνοὴ τοῦ ἀνέμου ἔρριπτε τὴν χιόνα μετὰ μεγάλης σφοδρότητος.

Τὸ πᾶν ἦτο σιωπηλόν, οἱ δὲ σπάνιοι διαβάται οὐδένα ἐπροξένουν θόρυβον βαδίζοντες ἐπὶ τῆς χιόνος· οὐδαμοῦ ἠκούετο κρότος ἀμάξης.

Κατὰ τινὰς ἐσπερινὰς ὥρας ἐν Παρισίοις ἡ ἐξωτερικὴ ζωὴ φαίνεται ὅλως ἐκλείπουσα.

Καθ' ἣν ὥραν ὁ Μάξιμος ἄφινε τὴν Λέσχην τῶν «Ἀρικό», ἡ καταιγὶς ἦτο ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ σφοδρότητι, ὥστε ἐλαχίστους διαβάτας ἀπήντησε καθ' ὁδόν· ἔσπευδε τρέχων, πορευόμενος εἰς ἐρωτικὴν συνέντευξιν.

Νῦν θέλομεν διηγηθῇ τίς ἦτο ὁ νέος οὗτος καὶ πῶς ἔμελλε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον ἐκείνης πρὸς συνέντευξιν τῆς ὁποίας μετέβαινε.

[Ἐπεται συνέχεια].

Π. Σ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογισμένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' Γ' καὶ Δ' πρὸς 20 ἔκαστον, τοῦ δὲ Δ' καὶ Ε' πρὸς 10.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένων τῶν πλείστων, τοῦ Δουμά, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελῶ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὁραίας Ἀνθοκόμου», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα μυθιστορήματα.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωσι πλεον ἢ ἅπαξ τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου βιβλίου, συναποτέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στίχον καὶ δι' ἐκάστην δημοσίευσιν.